

Веселин Божиков
Ганчо Ганев
Тодор Тодоров

ФУНДАМЕНТАЛНА АСИМЕТРИЯ

СФЕРА®

© Веселин Божиков, Ганчо Ганев, Тодор Тодоров
© СФЕРА, 2026
ISBN 978-954-9803-75-4

Фундаментална Асиметрия

В статията разглеждаме въпроса за Големия взрив и условията на Сингулярност.

Изясняваме, че той се характеризира с максимален Асиметричен потенциал, който води до асиметрично формиране на енергийни структури (материя), а не на антиструктури (антиматерия).

Накратко, разглеждаме и въпроса за образуването на антиматерия в колайдърите.

В предишната статия изяснихме какво представляват тъй наречените материя и антиматерия. Понеже няма установена енергия и антиенергия, изяснихме, че материята и антиматерията се явяват енергийни структури и антиструктури.

Остава обаче важният въпрос - защо Вселената е изградена от материя, а не от антиматерия?

Несъмнено отговорът на този въпрос трябва да се търси в посока възникването на Вселената.

Мнозинството учени са възприели, че някакво Първично Свръхнещо (ПС) в някакво Свръхсъстояние (Сингулярност) се взривява и дава началото на Вселената. Това е тъй нареченият Голям Взрив (ГВ).

Никой човек не би могъл да знае каквото и да е за Първичното Свръхнещо и за Свръхсъстоянието му Сингулярност. Физично (и философски) погледнато, ПС всъщност не е нещо, понеже няма достъпни свойства и не може да се изследва.

Всички опити за теоретизиране в тази насока са само

научни хипотези и спекулации.

Големият Взрив, какъвто го възприема физиката, е своеобразна Вселенска нула на Време-Пространството.

В същото време, чисто логически, може да заключим, че в Сингулярността е налице максимумът на потенциала на цялата възможна реална физична същност на Вселената.

Според идеите на Енергетичната Физика (ЕФ) бихме могли да определим това Първично Свръхнещо само като свръхенергия. Един вид това е енергийният максимум на Вселената в условията на свръхконцентрация (Сингулярност).

Самият Голям Взрив води до необратимо разширение и асиметрично развитие на Вселената. ГВ определя и Стрелата на Времето (СВ) във Вселената.

За СВ също така ни е известно, че се определя от превеса на Абсолютната Ентропия над Абсолютната Гравитация (според ЕФ).

Много трудно е да кажем дали ГВ предопределя този превес, или точно превесът (на АЕ над АГ в условията на Сингулярност) е причината за ГВ.

Несъмнено степента на този превес е различна в моментите на Големия Взрив и в настоящата Вселена.

Разликата се определя от различните потенциали на асиметрия (между АЕ-АГ), тогава и сега. Самото естество на фундаменталните сили АЕ и АГ също е асиметрично.

Т.е. в момента на ГВ имаме максимален Асиметричен Потенциал (АП), който съответства на максималната концентрация на енергия във ВП, а към днешно време АП е минимален.

Просто казано, при ГВ имаме максимален превес на АЕ над АГ, а в наше време превесът на АЕ над АГ във Вселената е минимален.

В наше време Реликтовото лъчение, изпълващо Вселената, се приема като изстинал енергиен грохот от процесите в Ранната Вселена.

При екстремните стойности на асиметрията АЕ-АГ при ГВ и веднага след него се наблюдава формиране на енергийни структури - т.нар. материя, а не на антиматерия (антиструктури).

Няма никакви данни и основания да се смята, че има паралелно (симетрично) формиране на равни количества материя и антиматерия или пък тяхно редуващо се равноделно формиране във Време-Пространството.

Тъй наречената антиматерия (енергийни антиструктури) днес се наблюдава само при много високи енергии и специални условия. Такива условия човечеството създава чрез ускорителите на микрочастици (колайдърите).

Мнозинството от учените приемат, че колайдърите създават условия, близки до ГВ, но ние не споделяме тази хипотеза.

От една страна, тук имаме несравнимо по-малък АП (спрямо този от ГВ), а от друга страна, енергийните антиструктури са производни на сблъсък.

Според нас никой не може да знае какви са били условията при ГВ. Може да се приеме само, че моментът на ГВ се характеризира с максимален потенциал на асиметрия и максимална концентрация на енергията. Точно този Асиметричен потенциал предопределя формирането на материя, а не на антиматерия.

Фактите показват, че във Вселената няма симетрия между материя и антиматерия. Впрочем няма реални данни за наличие на антиматерия.

От друга страна, в колайдърите се създават условия, при които се получава и антиматерия. Т.е. колайдърите не бива да се приемат като реалистични симулатори на ГВ.

При колайдърите (освен стандартни квантови явления) наблюдаваме и създаване на локален обратен потенциал на асиметрия, при който, макар за свръхмалко Време-Пространство (в условията на сблъсък), АГ има свръхмалък частичен превес над АЕ.

Това е необходимото условие за създаване на енергийни антиструктури (антиматерия), поради самата същност на последните.

(Вижте статията "Материя и Антиматерия".)

Т.е. в колайдърите ние наблюдаваме не само условия, наподобяващи свръхмалък Голям взрив (при разпада на високоенергетичните производни), но сме свидетели и на условия, наподобяващи свръхмалък Голям срив, при който

се образуват обратно дискретизирани енергийни структури (антиструктури/антиматерия).

На този етап смятаме, че самите енергийни слоеве на антиматерията, която се формира в колайдърите, не са обратно поляризиращи. Т.е. обратният Асиметричен потенциал в колайдърите е частичен и свръхмалък. Той влияе само на дискретизацията при сблъсъка, но не и на първичната поляризация на енергията.

Важно е да подчертаем, че при цялата огромна мощност на колайдърите успяваме да обърнем едва частично превеса АЕ-АГ, само свръхлокално за свръхмалко Време-Пространство.

Вселенският Асиметричен потенциал (фонът) си остава непроменен.

Именно асиметрията АЕ-АГ във Вселената води до свръхкраткия живот и разпад на всички високоенергетични производни микрочастици на Колайдърната индустрия.

Нашият квантов модел евристично би могъл да поеме, както обратната дискретизация на енергийните слоеве, така и обратната им поляризация.

Поради колайдърните условия обаче смятаме, че локалната обратна асиметрия не може да обърне и първичната поляризация на енергийните слоеве.

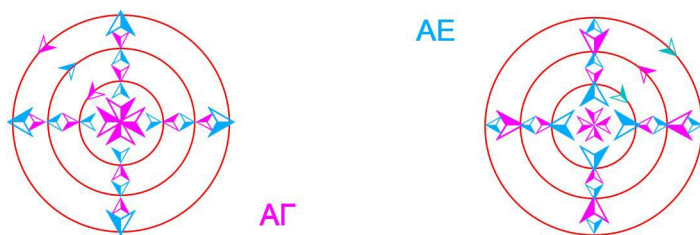
Фундаменталната Асиметрия (от ГВ до днес) се изразява в асиметрията на фундаменталните сили АЕ-АГ. Същата първично поляризира енергията (енергийните слоеве) и предопределя дискретизацията (равноделна, неравноделна и множествена).

Условията на частична обратна асиметрия, които наблюдаваме в колайдърите, са само свръхлокални за свръхмалко Време-Пространство.

Фоновият АГ, макар и несравнимо по-малък (по степен) от този при ГВ, поддържа първичната поляризация на енергийните слоеве и всичко последващо от това.

Цялата колайдърна мощ, съсредоточена в един сблъсък, продуцира само свръхлокална частична инверсия на асиметрията.

Обобщено, всичко това изяснява защо Вселената се състои от енергийни структури, а не от енергийни антиструктури.

Частица и Античастица

Фиг. 1